

ब्रह्मः

पञ्चन्द्रियाणि शब्दादा विषयाः पञ्च मानसम् ।
धर्मायतननेतानि दादशायतनानि तु ॥
रागादीनां गणोऽयं स्यात् समुदेति नृणां हृदि ।
आत्मात्मीयस्वभावात्स्यः स स्यात् समुदयः पुनः ॥
शक्तिकाः सञ्चलंकारा इति या वासना

स्थिरा ।

न मार्ग इति विज्ञेयः स न मोक्षोऽभिधीयते ॥
धर्ममनुमानश्च प्रमाणादित्यं तथा ।

चतुःप्रत्यानिका बौद्धाः स्वाता वैभाषिकादयः ॥
अर्थं ज्ञानान्तिवै वैभाषिकेण बहु मन्वते ।
भौतान्तिकेन प्रत्यक्षपाक्षोऽर्थो न बहिर्मतः ॥
आकारसहितानुबुद्धिर्योगाचारस्य सम्भवा ।
केवलां संविदं स्वस्यां मन्यन्ते मध्यमाः पुनः ॥
रागादिज्ञानसन्तानवासनाच्छेदसम्भवा ।
चतुर्णांमपि बौद्धानां सुक्तिरेषा प्रकीर्णिता ॥
कृतिः कमलकुर्मोच्छं चौरं पूजाहभोजनम् ॥
सङ्को रत्नाम्बरलज्ज शिश्रिये बौद्धभिक्षुभिः ॥”

इति ॥

इति सर्वदर्शनसंग्रहे बौद्धदर्शनम् ॥

(बुद्धेरिदमिति अनुपपत्त्या वाप्यलिङ्गः । बुद्ध-
सम्बन्धि वस्तु ॥)

बौद्धः, पुं, (बुद्धं बुद्धशास्त्रं वेत्तीति । बुद्ध + अण् ।)
बुद्धशास्त्रावलम्बी । तत्तुपर्यायः । भिन्नकः २
लक्षणः ३ अर्थकः ४ वैनायिकः ५ । इति
त्रिकाक्षशेषः ॥

बौधः, पुं, (बुधस्यापत्यं पुमान् । बुध + अण् ।)
बुधस्य पुत्रः । स च पुरूरवाः । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ३६५ ॥

बुध, य औ ताङ् । इति कविकल्पद्रुमः । (दिवा०-
पर०-सक० अनित ।) य विध्यति शत्रुः शूरः ।
औ अद्यान्सीत् । कश्चित्तु द्विभूतस्यानिकारी-
भूतयकारस्य अधिनेकारो वर्ग्यः अन्यच्च दन्त्यः
इति मन्वानः सनि विभ्यत्सतीत्याह । इति
दुर्गादासः ॥

बुध, क उन्इजि । अनुसर्गः । (पुरा०-पर०-सक०-
सेट् ।) क बोधयति धनं दाता । बोधं
विक्रट् । इति दुर्गादासकृतघातुदीपिकायां
गोविन्दभट्टः ॥

ब्रह्म, शब्दे । इति कविकल्पद्रुमः । (भा०-पर०-
अक०-सेट् ।) ब्रह्मति । इति दुर्गादासः ॥

ब्रततिः, स्त्री, (ब्रजन्ती ततिर्विस्तृतिर्यस्याः । एषो-
दरादित्वात् वायुः । यदा, प्रतनोतीति । तन-
दुजविस्तारे “क्लिप्त् स्त्री च संज्ञायाम् ।” ३ ।
३ । १०४ । इति क्लिप् । एषोदरादित्वात्
पत्य वः ।) लता । विलारः । इत्यमरः ॥

ब्रह्मः, पुं, (ब्रह्मवन्धने + “बन्धेर्ब्रह्मिष्ठौ च । उणा०
३ । ५ । इति बन् ब्रधादेशश्च ।) स्वर्गः ।
(यथा, ऋग्वेदे । १ । ६ । १ ।

“बुद्धन्ति ब्रह्मचरुषं चरन्तं परितस्तुवः ।
रीचन्ते रीचना दिवि ॥”)

दृश्यन्तम् । अर्जुनः । इत्यमरः । २ । ४ । १५ ।
शिवः । इति हेमचन्द्रः ॥ मेदिनीकारेणान्तःस्य

ब्रह्म

वकारादौ लिखितोऽयं शब्दः ॥ (दिनम् ।
ब्रह्मः । इति निवण्टः ॥ चतुर्दशमनोभौतस्य
पुत्रमेदः । यथा, मार्कण्डेये । १०० । ३२ ।
“गुरुर्गभीरो ब्रह्मच भरतोऽनुग्रहस्तथा ।
तिजसौ सुवलचैव भौतस्यैते मनोः सुताः ॥”)
रोगविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,
“अभ्यभिव्यन्दिगुणंमसेवनाभिचयं गतः ।
करोति यन्त्रिवच्छोयं दीपो वज्जुगसन्धियु ॥
ज्वरशूलाङ्गुसादाऽं तं ब्रह्मभिति निर्दिशेत् ॥”
इति माधवकरः ॥

तस्य चिकित्सा ।
“भृष्टचैरुक्तेष्वेन सम्यक् कल्कोऽभयाभवः ।
हृद्यासैन्धवसंयुक्तो ब्रह्मरोगहरः परः ॥
अजाजीह्वयाकुष्ठं गोमेदवदरान्वितम् ।
काङ्गिकेन तु संपिष्टं तल्लपो ब्रह्मजित् परः ॥”
गोमेदं पत्रम् । तथा च निघण्टौ धन्वन्तरिः ।
“पत्रं दलाङ्गयं रामं गोमेदं रसनाङ्गयम् ॥”
इति भावप्रकाशः ॥

(अस्य ससम्प्राप्तिलक्षणं यथा,—
“यस्य वायुः प्रकुपितः शोफशूलकरचरन् ।
वृण्णादृष्टवर्णो याति ब्रह्मरूपोपजायते ॥”
इति चरके सूत्रस्थानेऽष्टादशेऽध्याये ॥)

ब्रह्म, स्त्री, (ब्रह्मि ब्रह्मिन्नेति श्रितिश्रयमहृत्व-
लक्षणादृष्टिमान् भवतीत्यर्थः । ढ्रिहृष्टौ + ढ्रह्-
नोऽच । उणा० ४ । १४५ । मनिन् नकार-
स्याकारः । रत्वच ।) वेदः । (यथाह श्रुतिः ।
“तस्मादेतद्ब्रह्मनामरूपमब्रह्म जायते ॥”
तथा च भागवते । १ । १ । १ ।

“जम्माद्यस्य यतोऽन्ययादितरतार्थेज्वभिन्नः
सराट्
तेने ब्रह्म हृदा य आदिकवचे सुसृजति यत्
सुरयः ॥”

वेदान्तमते ‘वस्तु सच्चिदानन्दादयं ब्रह्म तथा
अज्ञानादिसकलजडसमूहोऽवस्तु ।’ ‘ब्रह्मैव
निर्वाणं वस्तु तदन्यदखिलमनियम् ॥’ तथाहि,—
“यस्यादस्माक् संवत्सरोऽहोभिः परिवर्तते ॥”
तदेव ज्योतिर्नाम ज्योतिः । निर्वाणं वस्तु सर्वगतं
सुखश्रमम् । आकाशवत् सर्वगतश्च निव्यः ।
अजो निव्यः श्लाघ्यतः सर्वं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म
रातेर्दातुः परायणं यत्र नान्यत् पश्यति नान्यत्
श्रयोति नान्यद्विज्ञानाति सभूमा यो वै भूमा
तददृश्यम् ॥” इत्यादि श्रुतिभ्यो ब्रह्मणि निव्यत्वं
विशुद्धस्वस्य पुंसः प्रतिभाति । तथा, नैवेद्ये
किञ्चनाय आसीत् ऋग्वेदेऽमाहृतमासीत् ।
आत्मा वा इदमेक एवाय आसीन्नान्यत् किञ्चन-
मिषत् सदेव सौम्येदमस्य आसीदेकमेवा-
हित्तीयं नेति नेतिनेह नागाक्ति किञ्चन यत्रान्यत्
पश्यति अन्यच्छ्रुतिं अन्यद्विज्ञानाति तददृश्यम्
अथ यददृश्यं तन्मात्रम् ॥” इत्यादि श्रुतिवच-
नेभ्यो ब्रह्मणोऽन्यत्वं मेदप्रपञ्चेऽनिव्यत्वञ्च तस्यैव
पुंसः प्रतिभाति । तथातुमानमपि यथा, विम-
तोऽप्येतन्नवर्गोऽनियतो विभक्तत्वात् षट्पटस्तम्भा-

ब्रह्म

दिवत् इति । अनेन हि विभक्तस्यानिव्यत्वं-
रवगते तस्मिन्ननुगतप्रकाशात्मकस्य ब्रह्मणोऽ-
विभक्तस्य निव्यत्वमपि अर्थादवगच्छति । इति
वेदान्तसारे विद्वन्मनोरञ्जनोटीका ॥ तत्र
श्रुतिवाक्यानि यथा, “सर्वं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ।
विज्ञानमनन्दं ब्रह्म ॥” “आनन्दो ब्रह्मेति
यजानात् आनन्दरूपमन्वते यद् विभाति,
यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनसा सह ।
यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि
जीवन्ति यत् प्रयत्नमिषंविशन्ति तत् विश-
न्नासन्न तद्ब्रह्मेति ॥” इत्यादिसंख्येयं श्रुति-
वचनमनुसर्षयम् ॥”)

तत्त्वम् । तपः । इत्यमरः । ३ । ३ । ११४ ।
ब्रह्म चतुर्विधं यथा । विराट् १ हिरण्यगर्भः
२ इन्द्रः ३ तुरीयः ४ । इति वेदान्तसारः ॥
अस्य लक्षणम् । यथा, आत्मबोधे ।
“यत्नाभापरो लाभो यत्सुखान्नापरं सुखम् ।
यज्ज्ञानान्नापरं ज्ञानं तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥
यद्दृष्ट्वा नापरं दृश्यं यद्भूत्वा न पुनर्भवः ।
यज्ज्ञात्वा नापरं ज्ञेयं तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥
तियं गूढंमधःपूर्व सच्चिदानन्दमहयम् ।
अनन्तं निव्यत्वं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥
अतद्गाढत्वरूपेण वेदान्तेऽख्यते हयम् ।
अखण्डानन्दमेकं यत्तद्ब्रह्मेत्यवधारयेत् ॥
दृश्यते श्रूयते यद्यद्ब्रह्मणोऽन्यत्र तद्ब्रह्मन् ।
तत्रज्ञानाच्च तद्ब्रह्म सच्चिदानन्दमहयम् ॥
सर्वगं सच्चिदानानं ज्ञानचक्षुर्निरीक्ष्यते ।
अज्ञानचक्षुर्नेक्षते भास्वन्तं भाङ्गमन्वत् ॥”

अपि च । “सद्यमानन्दमहयमन्वतमेकरूपं
वाङ्मनसोऽगोचरं सर्वगं सर्वतोति चिदेकरसं
देशकालापरिच्छिन्नमापादमपि श्रोत्रगमपाणि
च सर्वग्रहमचक्षुरपि सर्वद्रष्टृ अश्रोत्रमपि
सर्वश्रोत्रं अचिन्त्यमपि सर्वज्ञं सर्वनियन्तृ
सर्वशक्ति सर्वैवां दृष्टिस्थितिलयकर्तृ किमपि
वस्तु ब्रह्मेति वेदा वदन्ति ॥” शुद्धबुद्धसभाव
दव्योपनिषदाः । १ । आदिविद्वान् सिद्ध इति
कापिलाः । २ । ज्ञेशकर्मविपाकाश्रयैरपर-
न्दो निर्माणकायमधिष्ठाय सम्पदायप्रद्यो-
तकोऽनुयाहकश्चेति पातञ्जलाः । ३ । लोक-
हेदविरुद्धैरपि निर्लेपः स्वतन्त्रश्चेति महापाशु-
पताः । ४ । शिव इति शैवाः । ५ । पुरुषोत्तम
इति वैष्णवाः । ६ । पितामह इति पौरा-
णिकाः । ७ । यज्ञपुरुष इति याज्ञिकाः । ८ ।
सर्वज्ञ इति सौगताः । ९ । निरावरण इति
दिगम्बराः । १० । उपास्यत्वेन देशित इति
मीमांसकाः । ११ । लोकत्रयहारसिद्ध इति
चार्वाकाः । १२ । यावदुक्तोपपन्न इति नैया-
यिकाः । १३ । विश्वकर्मेति शिल्पिनः । १४ ।
इति कुसुमाङ्गलहितः ॥ योगशास्त्रमते ।
“ब्रह्मतेजोमयं शुक्रं यस्य सर्वमिदं रसः ।
एकस्य भूतं भूतस्य इदं स्यावरजङ्गमम् ॥
इति महाभारते मोक्षधर्मैः ॥